

Jeg har arbejdet for en så lav aldersgrænse som muligt. Man kan diskutere, hvor lav den skal være, og det kan man så i øvrigt også gøre ud fra vores ILO-forpligtelser. Der er jo en ILO-konvention, som vi i øvrigt fra dansk side i mange år har dunket andre lande oven i hovedet med og spurgt, hvorfor de ikke har implementeret den. Vi kan nu så også med det her forslag implementere ILO-konventionen, og det er nu ikke så dårligt endda.

Formanden:

Så er der endnu to korte bemærkninger, fru Charlotte Antonsen og hr. Bertel Haarder. Og derefter går vi til ordførrækken.

Til dem, der måtte være urolige, kan jeg sige, at der formentlig også bliver korte bemærkninger efter hr. Bendt Bendtsens ordførertale.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det bliver et svar til arbejdsministeren og hr. Ole Stavad.

Vi er i Venstre enige i, at man, selv om man ikke kan lide direktivet i udgangspunktet, skal gå med ind i arbejdet for at forbedre det bedst muligt. Men hr. Ole Stavad har ikke ret, når han siger, at man har gjort noget for at sikre sig, at det er i overensstemmelse med danske forhold, for ministeren har på intet tidspunkt forsøgt at sænke aldersgrænsen under de 13 år. Det er et af de punkter, vi klandrer ministeren for, og det er en af grundene til, at vi ikke bare vil stemme for, når ministeren nu har kørt denne her sag igennem alene med venstrefløjen.

Hr. Poul Erik Dyrland citerer mig fra førstebehandlingen, og det er korrekt, at jeg sagde, at lovforslaget ikke må gå længere end direktivet, og at vi så kunne stemme for det – også på den anden betingelse, som han nævnte. Men det, vi siger i dag, er, at selv om der er kommet de ændringsforslag, som vi vil undlade at stemme til, selv om de går i den rigtige retning, så mener vi fortsat, at lovforslaget går videre end direktivet. Vi har et indre marked, som handler om konkurrencelighed på det her område, og direktivet handler om erhvervsmæssig beskæftigelse. Det har for os at se intet at gøre med flaskedrenge og uddeling af danske aviser. Så kunne man med lige så stor ret fra arbejdsministeren hævde, at spejdes duelighedstegn nu var forbudt, hvis man var under 13.

Vi mener, der er tale om nogle fritidsaktiviteter, som intet har med det indre marked at gøre,

intet har at gøre med social dumping eller nogle af de andre ting, som jo er årsagen til, at man har denne her type direktiver. Vi mener, det bevæger sig langt ind i, hvad der er rent nationalstatsområde, og derfor mener vi fortsat, at direktivet går for vidt.

Til sidst til hr. Ole Stavad, som begynder at tale om fodnotepolitik. Nu hørte vi alle sammen i radioen i morges, da vi kørte ind, hvordan statsministeren ved hjælp af en syltekrukke havde besluttet ikke at overholde udbudsreglerne på affald. Så jeg ved ikke: Er det så også statsministeren, der fører fodnotepolitik?

Der er jo selvfølgelig nogle sager, hvor vi kan være uenige i en vurdering af, hvad der er EU-medholdeligt, og hvad der ikke er. Men når man udlægger det, statsministeren har gjort ved ikke at sige til de kommunale affaldsselskaber, at de naturligvis skal overholde EU's regler, men blot lagt det over i en syltekrukke, ja, så er statsministeren altså også inde i en fodnotepolitik for mig at se.

Formanden:

Så er det hr. Bertel Haarder, derefter hr. Bendt Bendtsen, og så er der skrevet nogle op til korte bemærkninger, men det bliver efter ordføreren.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg henholdte mig jo til ministerens udtalelser til Ritzaus Bureau den 20. marts, og derfor vil jeg gerne spørge: Er det sandt, hvad ministeren sagde til Ritzaus Bureau? Er det sandt, at hun slet ikke er glad for 13-års-aldersgrænsen, og at hun ikke kunne komme igennem med, hvad hun kalder »mine ønsker om at rykke grænsen ned til 11 eller 12 år«? Er det sandt, at ministeren har arbejdet for at få grænsen ned til 11 eller 12 år?

Der er intet, der tyder på det – ikke i Europa-udvalgets referater og ikke i ministerens eget svar til mig på dette spørgsmål. Der er intet, der tyder på det.

I svaret til mig nævner hun også ILO-konventionen og begrundet med denne konvention, at det er så fornuftigt med denne 15- og 13-års-aldersgrænse. Der er intet spor af, at hun skulle have kæmpet for en lavere grænse.

Det er en kamp, som hun har kæmpet i sin egen fantasi, da hun hørte, at det danske børneråd gik imod det. Da vågnede hun pludselig op og foregav, at hun havde kæmpet en kamp, men vi kan ikke finde spor af den kamp. Der er ikke